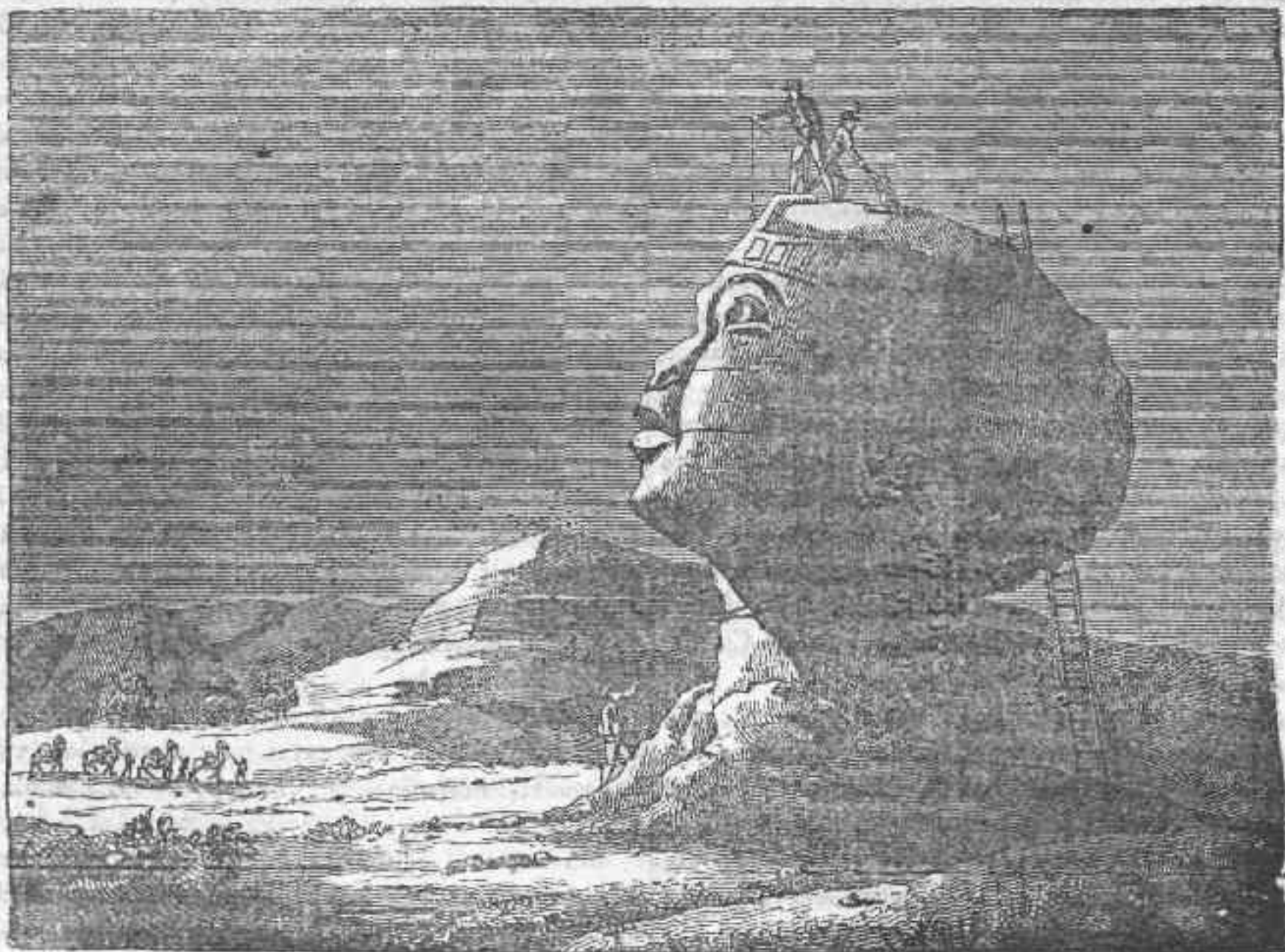

συνειδότες, ἅς συμπληρώσωμεν τὸν εὐκλεῆ ἀγῶνα, ἁρτησίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν φώτων, ὅν ἐνδοξῶς ἤρξαντο οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἅς ἀνα- δι' ἦν τοσαύτον τὰ ἔθνη τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης δείξωμεν τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἀξίαν τοῦ συ- καυχῶνται. μερίζεσθαι τῆς δόξης οὐ μόνον τῆς πολιτικῆς ἀνεξ-

Αἰγυπτία Σφίγξ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΣΦΙΓΓΟΣ.

—οοο—

Ἐκ Σακκάρας, τῆς 14 Ἰανουαρίου, 1860.

Φίλτατε φίλε !

Μακρὰν μὲν ἐπηγίσαμεν σιγὴν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἔγραψέ ποτε Ἰσίδωρος ὁ Ηellenιστής πρὸς τινα τῶν οἰκείων του· ἀλλὰ, φίλε μου, ἀπὸ δύο ἐτῶν περι- φέρομαι, ὡς δε· ἀγνοεῖς, εἰς Ἰταλίαν, Ἀγγλίαν, Τουρ- κίαν καὶ Αἴγυπτον ὡς ἄλλος περιπλανώμενος Ἰου- δαῖος, καὶ, τὸ χειρότερον, περιφέρομαι χωρὶς καὶ νὰ λαμβάνω καιρὸν νὰ σ' ἐπιστέλλω ἐνίοτε περίεργά τινα διὰ τὴν Παρθέναν.

Ἀλλὰ σήμερον κατορθῶναι τέλος πάντων νὰ σέ εἰ- δοποιήσω ὅτι ζῶ εὐρισκόμενος εἰς Σακκάραν, με- ταξὺ φοινίκων καλοσιγαίων καὶ ῥυάκων διαχυεττάτου ὕδατος, ἀναπολῶ μὲ πόθον τὸ ἐν Κηρσίᾳ σπῆλαιον τῶν νυμφῶν, ὑπὸ τὰς πλατάνους τοῦ ὁποῦ τοσάκι

ἐξελπυσθέντες ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου, καὶ νηουρι- ζόμενοι ἀπὸ τὸν μικρὸν καταδράκτιν, ὠνειροπολοῦ- μεν ἐν βαθυτάτῃ σιωπῇ, καὶ ὠνειροπολοῦμεν ἕως τὸ αὐτὸ ὄνειρον... τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος. Πολλὰ ἔτη παρήλθον ἔκτοτε, φίλε μου, καὶ ὅμως τὸ μεγα- λεῖον τῆς πατρίδος μένει πάντοτε ἐμῆρον εἰς τὴν κεφαλὴν σοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ὁμοίων ἡμῶν μὴ με- τεβλήθῃ εἰς ἐξάμβλωμα ;

Πλὴν τῶν φοινίκων καὶ τῶν ὑδάτων ἔχω πλησίον μου καὶ τὴν περιώνυμον Σφίγγα τοῦ Θουθυμώσιος. Εἴαν τὸ σῆμά της εἶναι αἰνίγμα, τοιοῦτος ὅμως καὶ τοσούτος ὁ ὄγκος αὐτῆς, ὥστε οὔτε αἱ γείτονες πυ- ραμίδες, τῶν ὁποίων τὸ μέγεθος ἐκμηδενίζει ὅλα τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος, δὲν παραβιάπτουσι τὴν ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσιν.

Φαντάσθητι ὅτι ἡ Σφίγξ αὕτη εἶναι μονόλιθος, κακοκτεμένη ἐντὸς τοῦ Λυβικοῦ ὅρου, καὶ παρίσταται ὡς ζῶον ἐπὶ τῶν τεσσάρων ποδῶν κατήμενον, ἀλλὰ κεφαλὴν ἔχον γυναικὸς. Καὶ τὸ μὲν ὕψος αὐτῆς εἶναι ποδῶν τεσσαράκοντα, ἴσον πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ Περθενώου, τὸ δὲ μήκος ἑκατὸν δεκαεπτὰ, ἡ περι- φέρεια τῆς κεφαλῆς ὀγδοήκοντα ἐνός, καὶ ἡ ἀπὸ

Σακκάρα.

τῆς κοιλίας μέχρι τῆς κορυφῆς ἀπόστασις πεντήκοντα καὶ ἐνὸς ποδῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχει ὄργανον ποδῶν τινῶν, εἰς ὃ προσκηρμόζοντο καὶ βασιλικαὶ καὶ ἱεραὶ κεφαλοδέσμαι, δι' ὧν προσδιωρίζετο τοῦ κολλοσσοῦ τούτου ὁ συμβολικὸς χαρακτήρ.

Τί δὲ ἦτο κυρίως ἡ μεμονωμένη αὕτη κάτοικος τῆς ἐρήμου; Μὴ ἦτο ἡ αἰωνία φρουρὸς τῶν αἰωνίων πυραμίδων; Περὶ τούτου ὑπῆρχον ἀμφισβηταὶ μέχρι τῆς εἰς Αἴγυπτον γαλλικῆς ἐκστρατείας, ἥτις μετὰ τῶν πολεμικῶν κατακτάσεων ἐπραξε καὶ ἐπιστημονικῶς, ἀξίως πολλοῦ λόγου. Τότε ἀνεκαλύφθη ὅτι ἡ Σφιγξ εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, τὸ τέρμασιον καὶ καθ' ἑαυτὸ μοναδικὸν τῶν πυραμίδων πρότυπον διότι, μεταξὺ τῶν δύο ἐμπροσθίων ποδῶν τῆς ἀνεκαλύφθη διὰ τῆς ἀνασκαφῆς πύλη, φερουσα εἰς τὰ ἐντόσθια αὐτῆς, καὶ ἐκεῖθεν διὰ μακρῶν συρίγγων καὶ ἀπεράντων ἐντέρων τοῦ τέρατος εἰς τὰ ἐνδον τῆς μεγάλης πυραμίδος, καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐτῇ τῶν αἰώνων ἀπρόσιτους. Πλὴν τούτου ἡ Σφιγξ κοινωνεῖ, ὡς μετὰ ταῦτα ἀνεκαλύφθη, καὶ μὲ ἐξοδὸν τινὰ ἐπὶ τινος τῶν πλευρῶν τῆς πυραμίδος ἡ ἐξοδὸς ὅμως αὕτη κλείεται ὑπὸ μεγάλου λίθου μετὰ τοσαύτης ἐπιτηδεύσεως, ὥστε καὶ ὁ μάλλον γεγυμνασμένος ὀφθαλμὸς δυσκολεύεται νὰ διακρίνῃ αὐτόν. Τὴν διὰ τῆς Σφιγγὸς ταύτης δίοδον πρὸς τὰς πυραμίδας ἐγίνωσκον καὶ οἱ Ἀραβες ἱστορικοί.

Ἡ χρῆσις αὕτη τῆς Σφιγγὸς ἀποδεικνύει τὴν σύγχρονον αὐτῆς ἐποχὴν μετὰ τῶν πυραμίδων αὗται δὲ εἶναι, κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων μνημείων τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀνηγέρθησαν

ὅτε εἰς Αἴγυπτον ἐστεροῦντο καὶ αὐτῆς τῆς ἱερογλυφικῆς γραφῆς, κατὰ μὲν τὸν Πρόδοντον ἐπὶ βασιλείᾳ ἀρχάντος μετὰ Σωσώστριν καὶ πρὸ τοῦ Αἰθίοπος Σαθάκκωνος ἐπὶ τῆς Σφιγγὸς ὁμοῦς εὐρέθη ἐπιγραφὴ θουθμώσις τοῦ ΙΔ', ἀκμάσαντος διακόσια ἔτη πρὸ Σωσώστριδος τοῦ μεγάλου, ἥτοι πρὸ τῆς ΙΕ' ἐκατονταετηρίδος π. Χ. ἀλλὰ μὴ λησμονήσῃς ὅτι πολλοὶ Σωσώστριδες ὑπῆρχον βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅτι, ὡς φαίνεται, τὸ ὄνομα τούτο ἦν μάλλον ἐπιθετον. Αἱ δὲ πυραμίδες ἀνηγέρθησαν, ὡς εἰκάζεται, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Δ' δυναστείας, ἥτοι περὶ τῆς 5,000 ἔτη π. Χ. καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἐλατομήθη καὶ ἡ Σφιγξ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ μνήμης μάλλον περὶ τῆς Σφιγγὸς, τῆς κεφαλῆς τῆς ὁποίας σὲ στέλλω μικρογράμμα' περὶ δὲ τῆς Σακκάρας, τῆς ὁποίας ἐγὼ εἰς τὴν εἰκόνα, μάθε τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον ἡ θυγάτηρ προξένου τινὸς ἐν Καίρῳ, ἔλεγε μίαν τῶν ἡμερῶν πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Σακκάρας, ὅτι μετὰ τὴν ἐν Τζέδδα τρομερὰν σφαγὴν ἐθεώρει τοὺς Τοῦρκους ὡς ἀπανθρώπους. Ἐκεῖνος δὲ, ἐπιθυμῶν νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἰδέαν τῆς νέας, προσέφερεν αὐτῇ, τὴν πορφυρονὴν τοῦ γάμου τῆς ἐξαίτιον δέρμα τίγριδος, τὴν ὁποίαν εἶπεν, ὅτι ἐφρόντισεν ἰδίᾳ χειρὶ ἦτο δὲ τὸ δέρμα τόσον ἐκτεταμένον ὥστε ἐσκέπασε τὸ εἶδος τοῦ δωματίου ἐνῶ ἐλούετο ἡ μελλοννύμφος.

— Τὸ δέρμα τούτο, εἶπεν ὁ διοικητὴς, ἔχει τοῦτο τὸ προτέρημα, ὅτι ἄλλην τρύπαν ἀπὸ τὴν τοῦ αὐτίου δὲν ἔχει διότι ἐφρόντισα νὰ σημαδεύσω ἐκεῖ διὰ νὰ μὴ τὸ χαλάσω.

Ἄλλ' ἡ μελλονύμφος, νομίσασα περιττὸν νὰ παρατηρήσῃ τὴν τρύπαν, εὐχαρίστησε μόνον τὸν εὐγενὴ δωρητὴν.

Τρεῖς μῆνας μετὰ ταῦτα, ἡ νέα ἥτις εἶχε παῦσαι τοῦ νὰ εἶναι μελλονύμφος, ἐδείκνυε μίαν ἐσπέρην πρὸς τοὺς συνελθόντας, μεθ' ὧν ἦτο καὶ ὁ διοικητής, τὸ δέριμα τῆς τίγριδος, καὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν περιήλθεν ἡ ὁμιλίαν εἰς τὴν σκληρότητα τῶν Ὀθωμανῶν. Ὁ διοικητής, πλήρης ζήλου ἐθνικοῦ, ἠγωνίζετο νὰ δικαιολογήσῃ τοὺς ὁμοεθνεῖς του. — Τὸ κατ' ἐμὲ, εἶπεν, εἰάν ποτε ἀπαντήσω τὴν Κ. Ἑβελλάρ, (τῆς ὁποίας τὸν πατέρα ἐφόνευσαν οἱ ἄραβες εἰς Τζέδδαν), θὰ ζητήσω συγχώρησιν ἐν ὀνόματι τοῦ προφήτου, καὶ θὰ φονεύσω, ὡς ἐφόνευσαν καὶ διὰ σῆς, μίαν ὠραίαν τίγριν σημαδεύων αὐτὴν εἰς τὸ αὐτίον.

Ταῦτα ἀκούσας ἐπεθύμησα νὰ ἴδω τὸ δέριμα.

— Πιθανόν, εἶπεν ὁ διοικητής ἐρυθριῶσας ὀλίγον, νὰ εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ αὐτίον ἡ σφαῖρα.

Ἡ πρόην μελλονύμφος παρατηρήσασα τότε ἐξήγαγεν ὄχι σφαῖραν, ἀλλ' ὠραιότατον ἀδάμαντα ἰσομεγέθη σφαίρας, ἀξίζοντα τριακονταεπέντε χιλιάδας δραχμῶν τοῦλάχιστον.

Φαντάσθητι τὴν ἀπορίαν τῆς κυρίας, ἥτις ἐσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν διοικητὴν διὰ τὴν τοιαύτην εὐγένειαν αὐτοῦ.

— Ὁ ἀμφιβάλλετε ἀκόμη, ἠρώτησεν οὗτος μετὰ πολλὴν χάριν, διὰ τὴν καρδίαν τῶν Μουσουλμάνων;

Ἡ κυρία ἐθλίψε περιπαθῶς τὴν χεῖρά του, καὶ ἐφάνη συγχωρήσασα τὴν σφαγὴν τῆς Τζέδδας.

Ὡ! ὅποια καὶ ὑπόση ἡ δύναμις τοῦ πλούτου! Ἐρῶσο.

Δ. Μ.

Ο ΕΝ ΜΑΝΤΣΕΣΤΕΡ ΧΟΡΟΣ

Τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας.

— 000 —

Περισπούδαστε φίλε!

Εἰς τὴν χώραν ταύτην τῆς ὁμίχλης, τῶν συχνῶν ὑετῶν, τοῦ μακροῦ χειμῶνος καὶ, κατὰ τὰς Ἀναμνήσεις τοῦ Ἀποδημητοῦ, τῆς παντοτεινῆς νυκτός, ἔχομεν τὰς ἀποκρέω μας καὶ ἡμεῖς τὰ τέκνα τῶν ἐλληνικῶν οὐρανῶν. Ἐχομεν, λέγω, καὶ ἡμεῖς τὰς διαχύσεις τῆς ἀποκρέω, ἀλλ' ἐορτάζομεν αὐτάς οὐχὶ ἐν μέσαις ὁδοῖς, ἢ ὑπὸ κυανοῦν οὐρανόν, ἢ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, οὐχὶ θορυβώδεις καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς, ἀλλὰ, συμμορφούμενοι ἐξ ἀνάγκης μετὰ τὰς αὐστηρὰς ιδιότητας τοῦ κλίματος, καὶ μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς προτεσταντικῆς σοβαρότητος, τελοῦμεν αὐτάς κατ' ἰδίαν, ὑπόστεγοι, κατὰ τὰς ὥρας τῆς μακρᾶς νυκτός, ἐπὶ ἐδάφους ἐστρωμένου μετὰ πάπτας, ἀπέναντι τῆς φλογυβόλου ἐστίας, ἐν μέσῳ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἑρίου καὶ τῆς ἡσυχου ἁμονίας τοῦ κλειδοκουμβάλου, τοῦ στερεοτύπου τούτου ἐπίπλου πάσης σχεδὸν Ἀγγλικῆς

οἰκογενείας. Ὁ μόνος δὲ τρόπος δι' οὗ ἐκτελεῖται ἡ ἐορτάσιμος αὕτη μέριμνα, ἀρχομένη συνήθως ἀπὸ τῶν Χριστουγέννων καὶ λήγουσα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς, εἶναι ὁ χορὸς. Καὶ τί ἄλλο διασκεδάσεως εἶδος δύναται νὰ εὕρῃ τις καταλληλότερον ἢ ἀρεστότερον εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῶν ὁμοιωμάτων ἡθῶν, τῶν πατριαρχικῶν οἰκογενειακῶν ἐθίμων, τῆς καθημερινῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἐμπορίου πλὴν τοῦ χοροῦ; Εἰς οὐδένα ἄλλον τόπον πεπολιτισμένον δὲν ὑπάρχει πιθανῶς βεβαιότερα ἢ πρὸς τὸν χορὸν κλίσις, καὶ οὐδαμοῦ ἴσως δὲν αἰσθάνεται τις τὴν ἀνάγκην τοῦ χοροῦ ὅσον ἐνταῦθα. Οὐαὶ εἰς τὸν κατοικοῦντα μὲν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀγνοοῦντα δὲ τὸ χορεύειν! Κινδυνεύει νὰ ὀνομασθῇ ἡμιδάρδαρος, νὰ ζῇ μονατόνως, νὰ κυριεύεται ἀπὸ ἀνίας, καὶ τὸ χειρίστον, νὰ μείνῃ ἀγαμος εἰάν ἦναι νέος. Καθ' ὅτι εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι ἐνταῦθα ἡ ὁμαλωτέρα ὁδὸς πρὸς τὸν βωμὸν τοῦ Ὑμεναίου εἶναι ὁ χορὸς, ὁ δὲ ἀγαμος βίος παρὰ τῷ βρετανικῷ λαῷ, τῷ κατ' ἐξοχὴν ἀσπαζομένῳ τὰς Γραμμὰς παραδόσεις, θεωρεῖται ὡς ὀγδόη πληγὴ τοῦ Φαρκῶ.

Συνεπῶς λοιπὸν εἰς τὰ ἀπ' αἰῶνος καθιερωμένα ἔθιμα τοῦ λαοῦ παρὰ τῷ ἡπειῶ ζῶμεν, καὶ διανούσασα τὴν ἐποχὴν τῶν χορῶν, χορεύσασα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παρὰ φιλικῆς οἰκογενείας ἑλληνικῆς καὶ ἀγγλικῆς, ἢ ἐνταῦθα ἐλληνικῆς νεολαίας, πλήρης οὕτω τῆς εὐχαριστήσεως ἣν παρέσχον αὐτῇ καὶ φιλόφρονες ὑποδεξιότητες καὶ οἰκογενειακαὶ περιποιήσεις, συνέλαβε τὴν εὐτυχὴν ἰδέαν τοῦ νὰ προσφέρῃ χορὸν πρὸς τὰς φιλικὰς οἰκογενείας, τὰς τε ἐλληνικὰς καὶ τὰς ἀγγλικὰς. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐξέφραξε χαριέντως τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀγάμων πρὸς τοὺς ἐγγάμους καὶ ὁ χορὸς οὗτος, ὅστις ἐγένετο χθὲς τὴν ἐσπέραν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σημερινῶν ἐφημερίδων, ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς κατὰ πάντα.

Χάριν δὲ τῆς περιεργίας τῶν ἀναγνωστῶν τῆς *Πανδώρας*, πρὸ πάντων τῶν ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου, ἔρχομαι νὰ σᾶς εἰπῶ ἐν συνόψει τὰ κατ' αὐτόν.

Ἐπιτροπὴ συντεθεῖσα ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Α. Εὐμορφοπούλου, Π. Γερούση, Α. Ἀλεξανδρώφ, Γ. Τριανταφυλλίδου, Θ. Τουμπίνη, Ε. Παρώδη καὶ Γ. Χρυσάνθου, συνέλαβε τὰς εἰς τὸν προτεθέντα σκοπὸν συνεισφοράς, χορηγηθείσας ὑπὸ προθύμου πλειονοψηφίας τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν νέων ἀναθέσασα δὲ ἐν γενικῇ συνεντεύξει τῶν μελῶν τὴν προασίαν τοῦ χοροῦ εἰς τὰς ἐντίμους Κυρίας Σκαρραμαγκῆ, Γ. Ζηροῦ, Σ. Σκυλίτση, Σ. Φραγκοπούλου, Ι. Ἀσλαν, καὶ Θ. Σοβαζόγλου, ἡσχολήθη εἰς εὑρεσιν καταλλήλου αἰθούσης, εἰς ἀποστολὴν προσκλητηρίων, καὶ εἰς τὴν ὕλικὴν διακόσμησιν τοῦ τόπου τῆς ἐορτῆς. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἐνοικιάσθη τὸ μέγαρον τῆς δημαρχίας τῆς πόλεως ταύτης.

Τὸν ζῆλον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεθάρρυνεν ἡ ἀποδοχὴ τῶν προσκλητηρίων παρ' ὅλων τῶν ἐνταῦθα ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν, ἐκτὸς ὀλίγων, καὶ παρὰ μείζονος ἀριθμοῦ ἀγγλικῶν. Ἐφ' ὅλην δὲ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κατὰ τὴν ἡμετέραν συνοικίαν